

176

34.

35.

9

36.

37.

38.

39.

1762.

34. Heindel, Christianus Suller: Super monte pietatis
35. Himmsius, Godefridus: De phasi rotunda Saturni,
quae a. 1760 rediit. Programma, quo ad solennia
magisterorum invitatur.
36. Hofmann, Gottlob Benedictus: De poena ordinaria
nonnunquam revisiganda.
37. Hoffmannus, Gottlob Benedictus: De jurisjuranti
obligatione accessoria.
38. Hommelius, Carolus Ferd: De remedio recollaz
tionis abili juris emendandi artificis. Programma,
quo solennia doctoralia . . . Caroli Gott. Com-
parii . . . celebranda indicit.
39. Hommelius, Ferdinandus Augustus, fac. jur. promoveat.
Iuris: Programma, quo solennia inauguratoria
. . . Gottlobii Benedicti Hoffmanni . . . celebra-
da indicit.

1762.

40. Kuestnerus, Christianus Gollibius, fac. jur. pro cancella-
ris: Programma, quo praeparationem inaugurationis Chris-
tiani Gollibii Heindeli indicit.
41. Martini, Fr. Gotthelf: Specimen juridicum monita
ad neminem Cordianum proponens.
42. Platnerus, Fidericus: Super usum legis Rhodiae
de jacta in bello terrestri. Programma, quo oratio-
nem auspicalium indicit.
43. Puetmann, J. L. S.: De caeca et illiberali
sine arte critica et humanioribus litteris
jurisprudentia. Programma, quo ad lectores
certiores irritat.
44. Richterius, Fr. Tobias: De rebus singulariarem
legatarum vel praecipuarum dominis etiam
in Saxonia ante investituram acquisitis.
- 45° Schacher, Christianus Gollib: Specimen historiae
juris civilis institutiones successionis ab in-
testato exponens. 2 exempl.

1742.

46. Wiersandius, Georg Hept: De prerogativis ac eximio
junctis pro-marchionis Austriaci . . . usque
vicarii perpetui . . . in marchionatu Lusitaniae
Imperatoris.

47. Wiersandius, Georgius Stephanus: De ortu et progressu
servitutis secundum jus naturae et civile (ad spem
aliquot ad jus Lusitanum observationibus).

48. Wille, Joann Gottfriedus Augustus: De virginum
vestalium jure deprecandi pro reo.

1762, 39.
6 19

PROCANCELLARIVS
D. FERDINANDVS AVGVSTVS
HOMMELIVS

POTENTISSIMI POLONIARVM REGIS AC ELECTORIS
SAXONIAE IN SVMMO PROVOCATIONVM SENATV CONSILIARIVS,
CANONICVS NYMBVRGENSIS, PANDECTARVM P. P. ET
FACVLTATIS IVRIDICAE LIPS. ASSESSOR.

SOLEMNIA INAVGVRALIA

CANDIDATI DIGNISSIMI

M. GOTTLOBII BENEDICTI HOFMANNI

WITTEBERG. SAX.

V. ID. NOVEMBRIS

IN AVDITORIO PETRINO

PVBlice CELEBRANDA

INDICIT

*quot testes requiruntur, si in Testamento inter Liberos
Pater extraneae personae quid relinquere
velit?*

19

PROGNCCELLARIVS
D. FERDINANDVS AVGVSTVS
H. O. M. E. L. I. V. S.

INSTITVTVM TOLONIVM SVVS AC REGIVS
KONIGLICH UNIVERSITÄT ZU HALLE
FACULTÄT DER RECHTSWISSENSCHAFTEN
PRAEFATIUS

SOLEMNIA INAUGVRAIA

CANDIDATI PRAESIDI

M. GOTTLOB ERNESTI HORMANNI

V. D. NOTARIO

IN AUSTONIS PETRO

ANNO 1784

VI

Inter testamenta priuilegiata i. e. ea, quae, licet priuata tantum fide sustineantur, tamen sine consuetis alias solemnitatibus subsistunt, refertur quoque testamentum parentum inter liberos, quod ualet, modo certa sit testatoris voluntas, de quo, vt constet, opus est, vt, si testamentum in scriptis conditum, 1) a testatore propria manu sit scriptum aut ab eo subscriptum *Nou. 107. Cap. 1. BERLICH Decis. 90.* 2) vt exprimantur liberorum nomina et portiones, in quibus instituuntur per integras literas, *dict. Nouell. 107.* 3) vt addatur annus et dies *dict. Nouell. CARPZ. Part. III. Const. 4. def. 17.* Si vero nuncupatiue conceptum, vt probeatur per duos testes idoneos, licet non rogatos, imo et foeminas; Recte inter liberos ita testantur parentes cuiuscunque sexus sint aut gradus, est enim non patriae potestatis, sed pietatis et reuerentiae effectus, cui aduersari videtur impugnare vltimas parentum voluntates ob solum solemnium defectum B. BÖHMER *Introduct. in ius Digest. Tit. de Testam. Milit. §. 13.* STRYCK. *Cautel. Testam. C. X. §. 1.* TITIVS *in iur. priuat. L. VII. C. X. §. 11.* Cumque reuerentia aequae omnibus adscendentibus debeatur, omnibus quoque inter quoscunque liberos sine solemnium obseruatione testari datum est ac permillum, etiam inter nepotes et pronepotes *arg. L. 26. C. Fam. hercisc. L. 4. §. 2. de in ius vocand.* filio licet adhuc viuente. *CARPZ. Part. III. C. IV. Defin. 16.* emancipatos *L. fin. C. Famil. hercisc.* adoptiuos, per subsequens matrimonium legitimatos, etiam inter naturales et spurios, modo mater ita testetur, pater enim ratione horum semper incertus, vulgo enim quaesiti non possunt ostendere patrem, sed pater ipsis et omnis et nullus est,

vt loquitur BRVCKMANN *in Repetit. L. in multis D. de statu hom. P. I. M. III. A. 23. no. 21.* Non autem ita recte testantur parentes inter priuignos aut liberos vnitos, neque enim efficit vnio prolium, vt vniti liberorum instar sint, sed operatur saltim ius succedendi ab intestato, neque inter hos, inter quos intercedit parentelae respectus v. c. inter fratrum liberos, et in genere ita testari non licet inter extraneos, quo nomine hic veniunt omnes, qui liberi non sunt, aut liberorum loco habentur, his igitur, si quid ipsis relinquatur, nihil debetur, sed relictum accrescit liberis in testamento institutis, et pro non scripto habetur. Igitur si extraneis aliquid relinquere velit, qui inter liberos testatur, vt testes adhibeat necesse est, *Novell. 107. C. 1. L. fn. C. Famil. hercisc. L. 21. §. 1. C. de Testam.* Testes igitur sunt adhibendi, sed quot? Nihil certi hic determinat cit. *Nou. 107.* sed testium in genere facit mentionem verb. *Si tamen aut uxori aut extraneis personis aliquibus voluerit relinquere legata aut fideicommissa aut libertates, et haec propria scripta manu, dictaque a testatoribus coram testibus, quoniam omnia consequenter in dispositione posita ipsi et scripserunt et volunt valere, sint firma.*

Multi igitur duobus testibus contenti sunt BRVNEM. *Cent. 3. Decis. 27.* DE BERG. *Oecon. Iur. Lib. II. T. IV. th. 6. not. 5.* CARPZ. *P. III. C. IV. D. 19.* LAVTERBACH. *Tit. de Testam. Milit. STRVV. Exercit. ad Pandect. XXXII. Th. 19.* MEV. *ad Ius Lubec. P. II. L. I. Art. 2. no. 34.* HEINECC. *Elem. Iuris Civil. secund. ord. Pandect. Tit. de Testam. Milit. §. 33.* DAVTH. *de Testam. pag. 450. no. 38.* RICHTER. *Decis. 29. no. 88.* STEPHANI *ad Nouell. 107. Cap. I.* MERLIN. *Dec. Rot. Rom. 803. no. 3.* alii quinque desiderant SCHEPLITZ *Tit. 32. no. 8.* Ferdin. Christoph. HARPPRECHT *de admixtione personae extraneae in dispositione*

tione

uione parentum inter liberos no. 237. FRIDERICVS de Mandat. L. 2. C. 68. no. 7. in fin. DE WERNH. P. I. obseru. 239. STRYCK. Caut. Testam. C. X. §. 24. TITIVS in iur. priuat. L. VII. C. X. §. 13. ID. Obseru. ad Lauterbach. obs. 890. B. BÖHMER Introd. in ius Digest. Tit. de Testam. Milit. §. 17. HERT. T. II. Dec. 250. no. 1. ZOES. ad Pandect. Tit. Qui testam. fac. poss. no. 59. aliique plures.

Quibus duo sufficiunt prouocant ad L. 12. D. de Testibus: *Vbi numerus testium non adiiicitur etiam duo sufficient, pluralis enim elocutio duorum numero contenta est, subsumunt enim Atqui in Nouell. 107. C. I. numerus testium non adiiicitur, et concludunt: E. quoties pater in testamento parentum inter liberos priuilegiato extraneo aliquid relinquit, duos testes adhibuisse satis est; Porro nituntur auctoritate iuris Canonici in Cap. 10. X. de Testam. secundum quod omne testamentum coram duobus testibus conditum subsistit, modo his accesserit Parochus. Qui quinque e contra testes in testamento nostro necessarios esse eosque sufficere etiam perhibent, fundantur in L. fin. C. de Codicill. In omni autem ultima voluntate, excepto testamento, quinque testes vel rogati vel qui fortuito venerint, in vno eodemque tempore debent adhiberi, siue in scriptis siue sine scriptis voluntas conficiatur. Testibus videlicet quando in scriptis voluntas componitur subnotationem suam accommodantibus.*

Nouum idque duplex argumentum profert CASTRENSIS Vol. I. Consil. 93. no. 2. et Consil. 97. no. 1. Certum ait ex capite institutionis non posse euerti testamentum parentum inter liberos, in quibus coram quinque testibus extraneis personis legata, fideicommissa etc. relicta, cum iure speciali illa valeant ex priuilegio parentibus concessio, itaque testamentum quoad institutionem validum

dum est, deinde. quoad legata etiam non potest dici nullum, cum ea solemnitas, et tot testes interuenerint, quot pro legatis conficiendis sufficiunt. Praeterea inquit negari non potest, institutionem liberorum separatim factam coram quinque testibus esse validam. Et rursus, si ex interuallo coram iisdem testibus legatum extraneo esset relictum, haud dubie relicta valeret, cum habeant dependentiam ab institutione antegrediente. Sed neutra ex his sententiis placet, ab vtraque potius recedendum esse duco, et in testamento parentum inter liberos minus solenni, extraneo omnino nihil relinqui posse autumno, sed ei, qui vxori vel quibuscunque aliis personis extraneis aliquid relinquere intendit testandum esse iure ordinario adhibitis testibus septem, masculis, rogatis vno eodemque tempore praesentibus, quae sententia vtut Doctorum potissimum recentiorum auctoritate et praecudiciis collegiorum non suffulciatur, rationibus tamen et argumentis haud quaquam destituitur. Minus dubii habere thesin nostram existimo, si extraneus in tali testamento minus solenni haeres simul cum liberis sit institutus STRYCK. *de Cautel. Testam. C. X. §. 23.* DAVTH *de Testam. p. 450. no. 38.* Ego vero etiam hoc casu id obtinere arbitror, si extraneo in tali testamento legatum; fideicommissum particulare, vel simile quid titulo singulari relinquatur. Hoc vt probem primo dari mihi postulo id quod facile concedent omnes DE WFRNH. *P. X. obseru. 359.* ZOES. *ad Pandect. Tit. Qui testam. fac. poss. no. 59.* BEYER *Delineat. iur. Civil. Tit. Dig. de Testam. Milit. §. 1.* Priuilegium hoc parentum inter liberos testantium extra liberos nullum prorsus habere effectum, sed ad hos vnice restringi, extraneos vero ad illud priuilegium nullo modo posse prouocare. Fac igitur in Testamento, quo
extra-

extraneus heres institutus Caio relicta esse centum sed testes duos saltim vel quinque adhibitos, legatum erit inutile, inde infero, si legatum coram duobus vel quinque testibus relictum in testamento, in quo haeredes scripti sunt extranei, non subsistit, valere etiam illud non poterit relictum in testamento, in quo instituti sunt liberi, privilegium enim patri datum, si testatur inter liberos, ad hos vnice pertinet, alii nullum commodum exinde quaerere aut ad illud vilo modo prouocare possunt, quippe ad quos ex priuilegio isto parentibus concessio nullum omnino emolumentum resultat. Obstat, valere tamen testamentum parentum inter liberos vi clausulae codicillaris, codicillos autem coram quinque etiam testibus recte conditi, facile concedo, modo clausula codicillaris sit adiecta. Intas, adiectione non opus, quia clausula ista in testamento parentum inter liberos tacite subintelligitur. HERT. *P. I. Resp.* 72. no. 8. R. 493. no. 5. DAVTH. *de Testam.* p. 441. no. 25. Respondeo, verum hoc quidem esse liberorum intuitu, ita, vt inter hos vltima patris voluntas, si non valere possit vt testamentum, subsistat tamen vt diuisio paterna, aut quocunq; meliori modo, ratione extraneorum autem hanc tacitam adiectionem non praesumi, id quod in confesso est omnium, PANTSCHM. *Lib. II. Qu. 9. no. 6.* STRYCK. *Cantel. Testam. C. X. §. 25.* DE WERNH. *P. IX. obseru.* 40. Deinde sententiam meam probo ex Lege Constantini 26. C. Famil. hercisc. *Si vero in huiusmodi voluntate designatis liberis alia sit mixta persona, certum est, eam voluntatem, quantum ad illam, duntaxat personam permixtam pro nulla haberi.* Inde ergo concludo: Si in testamento parentum inter liberos extraneae personae nihil relinqui potest, sed quoad hanc dispo-

dispositio nulla, sequitur quoque, quod etiam extraneus ex ea petere nil possit, duobus licet vel quinque testibus adhibitis, generaliter lex loquitur, ergo generaliter quoque intelligenda est, et perperam ad illud testamentum restringitur, in quo nulli plane testes reperiuntur, locum potius habet tritum illud: Lege non distinguente nec nostrum est distinguere Perinde igitur, siue nulli omnino testes adhibiti, siue duo vel quinque, sed omnibus his casibus testamentum ratione extraneorum nullum est, nec quicquam operatur, nisi stipatum sit septem testibus masculis, rogatis, et simul eodemque tempore praesentibus. Denique prouoco ad *L. Theodos. et Valent. 21. §. 1. C. de Testam.* *Ex imperfecto autem testamento voluntatem tenere defuncti, nisi inter solos liberos a parentibus utriusque sexus habeatur, non volumus, si vero in huiusmodi voluntate liberis alia sit extranea mixta persona, certum est eam voluntatem defuncti quantum ad illam, duntaxat personam, pro nulla haberi, sed liberis accrescere;* Inde infero: Atqui testamentum coram duobus vel etiam quinque testibus conditum est imperfectum, aequè ac si nulli plane testes adhibiti, ergo extraneus nihil ex eo capit, sed quicquid huic relictum, pro non scripto habetur et manet in haereditate. Atque ita corroborauimus dogma nostrum pluribus rationibus. Restat, vt respondeamus quoque ad argumenta dissentientium, et primo quidem quod attinet ad Nou. 107. C. 1. ad quam prouocant, qui duobus testibus contenti sunt. Verum quidem est, quod secundum *L. 12. D. de Testib.* vbi numerus testium non adiicitur etiam duo sufficiant, attamen haec lex, vt totus contextus et huius cum praecedentibus

tibus titulis connexio docet, de testibus proprie talibus loquitur, seu iis, qui adhibentur probationis gratia, quorum duo regulariter sufficiunt, e contra in Nouell. 107. fermo est de testibus in testamento solemnitatis causa adhiberi solitis, ab illis igitur ad hos sicut in genere, ita speciatim in hac visione nullum duci potest argumentum. Nouella igitur 107. quando de Testibus agit sine determinatione numeri, pro substrata materia de septem testibus testamentariis haud dubie intelligenda est. Vidimus modo, quod ante Iustinianum nostrum in Lege Constantini, itemque Theodosii et Valentiniani extraneis, quibus in testamento parentum inter liberos aliquid relictum, priuilegium datum non sit, sed ratione horum omne testamentum absque legitima obseruatione conditum nullum, idque optimo iure, nulla enim suppetit ratio, quare, quod in se est nullum et imperfectum, propterea valere debeat, quod in testamento, in quo liberi haeredes scripti, sit relictum. Non igitur existimandum est, Iustinianum Antecessorum suorum Constitutiones, iuris analogiae quam maxime conformes, corrigere voluisse et sancire in testamento parentum priuilegiato extraneo relictum omnino subsistere, modo adhibiti fuerint duo testes, potius credendum, quod, si legem priorem tollere et corrigere voluisset, aperte id indicasset, abrogatio enim legis prioris in dubio non praesumitur, quippe quae facti est, adeoque probanda. Alterum argumentum, quo vtuntur, qui duos testes sufficere contendunt, desumitur ex *Cap. 10. X. de Testam.* vbi Papa Alexander in genere testamenta coram duobus testibus adhibito

b

simul

simul presbytero condita firma permanere decernit, exin enim concludunt quod multo magis testamenta parentum inter liberos, quae iam per se sunt privilegiata, coram duobus testibus et parochio subsistant, si vel maxime extraneae etiam personae iis aliquid relictum. Verum, ut cetera taceam, dispositio ista aut omnino non attenditur, ut apud nos in Saxonia Electorali, aut saltem ad testamenta ad pias causas hodie est restricta SCHNEIDEWIN *ad §. 5. I. de Testam. Ordin.* TIRAQUEL. *de priuil. piae caus.* adeoque citatus textus ad nostra testamenta parentum inter liberos omnino non pertinet. Quinque testes qui desiderant, patrociniū quaerunt in L. fin. C. de Codicill. qui tamen textus nobis potius patrocinatur quam aduersariis. Ait Imperator: *In omni autem vltima voluntate, excepto testamento, quinque testes debent adhiberi.* Atqui testamentum parentum inter liberos, de quo hic agimus, est testamentum, ergo prono inde alveo fluit, quod, si extraneo aliquid in eo relinquatur, id coram quinque testibus fieri non posse, cum testamenta in dicta lege finali expresse sint excepta; Quod autem si codicillos tantum, aut dispositionem paternam haeredem non instituendo, coram quinque testibus fecerit testator, et in his extraneae personae aliquid reliquerit, valeat dispositio, nemo ambigit. Denique argumenta Castrensis quod concernit, valde quidem ea sunt speciosa, non dissideor, non tamen tanta, ut ab opinione mea iis dimoueri me patiar. Primo enim nego, quod quoad legata testamentum non dici possit nullum, et quod tot testes interuenerint, quod pro legatis conficiendis sufficiunt, legata

legata enim in codicillis quidem coram quinque testibus sustinentur, in testamentis non aequae, sed in his absque septem testium interuentu non valent, iam vero pater in nostro casu non fecit codicillos, sed liberos haeredes instituendo condidit testamentum, deinde dubium non est, testamentum coram quinque testibus conditum ratione solemnitatum esse imperfectum, certum quoque ex testamento imperfecto extraneis nil deberi, sed talem ultimam voluntatem, quantum ad intermixtam personam, pro nulla haberi, *cit. L. hac consultissima 21. §. 1. C. de Testam. L. fin. C. Famil. hercisc.* Quod autem porro vrget Castrensis, institutionem liberorum separatim factam valere et iridem quoque legatum extraneis in codicillis ex interuallo relictum, indeque concludit, E. etiam vtrumque simul et coniunctim relictum subsistit, ratio ista nihil probat, a casibus enim separatis ad coniunctos non valet argumentatio. Si separatim relinquuntur in codicillis legata, valent; Si coniungantur cum haeredis institutione in testamento, corruunt, separatim et coniunctim opponuntur sibi in *L. 59. D. de haered. instit. iung. L. fin. D. de Calumn. L. 10. C. de Donat. inter Vir. et vxor. PANTSCHMANN L. II. Qu. 9. no. 6.* Atque haec nostra doctrina vtut defensores perpauca inuenerit, non tamen omni destituitur patrono. Legata in testamento inter liberos coram quinque testibus extraneo non deberi, sed septem testes esse necessarios, nobiscum contendit *SVRDVS Consil. 258. PRVCKMANN Vol. I. Consil. 12. num. 114. LVDWELL. de ultim. volunt. P. II. pag. 345. ACCVRSIVS ad Nouell. 107. pr. FVSAR. Consil. 41. no. 18. VASQ. de Success. resol. L. I. §. 1. et*
 b 2
 quam-

quamvis plerique horum distinguere videantur inter testamentum patris scriptum et nuncupatium, nullam tamen inter utrumque solidam deprehendo rationis diuersitatem. Sed properandum nunc est ad illud ipsum institutum, cuius causa haec scripsimus, scil. ad indicendam solemnem promotionem Candidati dignissimi

GOTTLOBII BENEDICTI HOFMANNI

Witteberg. Saxon.

Liberalium Artium Magistri

Ante omnia vero more in Academiis haecenus recepto commemorandum est vitae eius curriculum, ut de natalibus honestissimis et vita laudabiliter hucusque acta publice constare possit. Accipe ergo L. B. quae de se ipse refert clarissimus Hofmannus:

Ego GOTTLOB BENEDICTVS HOFMANNVS natus sum Wittebergae anno *MDCCXLIII. die III. Ian.* Vitam debeo maximamque omnis meae salutis partem, secundum Deum, Parentibus optimis. Patri Viro Summe Reuerendo atque Magnifico Carolo Gottlob Hofmanno, Theologiae Doctore ac Professore Primario, Senatus Ecclesiastici Assessore, Facultatis Theologicae Seniore, aedis S. Mariae Pastore ac totius Circuli Electoralis Saxonici Superintendenti Generali. Matri autem Rabel Elisabethae e gente Bartsbia. Parentes mihi carissimi de eo potissimum fuerunt solliciti, ut Christianorum adscriptus societati, a prima inde aetate et pietatis et optimarum artium praeceptis rite imbuerer. Quam ob rem satis mature domesticorum opera praeceptorum, non solum sanctissimae religionis nostrae doctrinis, sed iis etiam disciplinis, quibus puerilis aetas ad humanitatem informari solet, erudendum

diendum me curarunt. Subsequente dein tempore ingressus sum Liceum patrium, ibique sub moderamine Rectoris Hilleri nunc Professoris Poeseos ordinarii Celeberrimi, ac Con-Rectoris Schmidtii virorum ex fidelissima iuventutis manu ductione admodum praeclarorum per multum annorum spatium litteris sedulo incubui humanioribus; praesertim gratissima semper agnosco et agnitus sum mente beneuolam illam in me collatam curam atque industriam qua in me erudiendo priuatos intra parietes esse sunt. Adii deinde Grimmam ibique receptus in domum ac conuictum celeberrimi Scholae prouincialis Rectoris, Frederici Immanuelis Schwartzii, designati nunc Superintendentis Penigiensis, affinis mei amantissimi per integrum annum scholam simul frequentavi prouincialem, atque Viris usus sum celeberrimis Rectore Schwartzio, cuius institutione mirifice delectabar, Krebsii Correctore, Opirzio Tertio Praeceptore ac Richtero Matheseos doctore. Nullus itaque dubitauit, quin Wittebergam reuersus, Rectore Magnifico, Illustri b. Riino nomen meum inter eos, qui in Album literariae Wittebergensis reipublicae, recipiuntur, profiterer. Quo facto primum operam dedi- cani studio philosophico, theologico, et humanioribus, quas appellant literis, atque Thesin et Polemicam explicantem audiui Patrem Summe Reuerendum, Logicam Hillerum docentem, Historiam vniuersalem ac rerum in Imperio gestarum Ritterum explanantem, Geometriam, Trigonometriam ac Mechanicam Titium tractantem. Deinde priuatissime me docuit Magnificus Vir Chladenius multis mihi nominibus vel maxime colendus Ius Iustinianicum; Illustri b. Waltherus artem quam vocant negotiandi atque notitiam statuum. Excellentissimus Hille-

rus Ius naturae duce Grotio, Consultissimus Franckius Ius feudale. Denique et priuatos intra parietes in addiscendo Iure docentes audiui Magnificum Obladenium Pandectas explicantem, Magnificum Krausium Institutiones et Pandectas tractantem, Illustr. b. Waltherum Ius publicum vniuersale, Politicam, et Oeconomicam docentem. Scholas quoque frequentavi disputatorias, tam in Iure naturae apud Excellentissimum Hillerum, quam in Iure civili apud Magnificum Krausium, apud quem et simul examinatorias habui. Publice quoque sub moderamine Caroli Friderici Hofmanni Facultat. Philos. Assessore fratris mei amantissimi dissertationem de Ara victoriae Imperatoribus christianis odiosa defendi. Cum itaque studia haecce sic feliciter peregisssem, Lipsiam me contuli anno MDCCLXII. ibique Illustris Belius nomen meum albo Academiae huius celeberrimae inseruit. Postquam vero Summe Reuerendum ac Illustrem facult. iurid. Ordinarium Bauerum ordinem iudicialis Processus docentem audiuissem, atque methodum negotiorum in foro expediendorum ab Excellentissimo Richtero accepissem, adii Inclutissimum Philosophorum Ordinem ab eoque dignitatem petii Magistri, qui honor etiam mihi Procancellario spectatissimo atque Rectore Magnifico Illustri Carolo Andrea Belio et Decano summe spectabili Carolo Christiano Woogio per Diploma d. dom. IX. Post. Fest. Trinit. MDCCLXII. tributus. Tandem et ab eodem ordine mihi aperta est cathedra ex qua Praefes Dissertationem de Iurisiurandi obligatione accessoria ventilavi.

Tandem studiorum suorum fiduciam habens ad nos accessit, condigna laborum praemia decenter petens, qua propter

propter ante omnia in studia et doctrinam eius inquirendum esse existimauimus, instituto eum in finem duplici cum eo examine, expectationi nostrae per omnia satisfecit, ita, vt voti eum compotem reddere nulli dubitemus. Vt autem publico quoque de profectibus eius constet, cras Deo dante ad *L. 5. C. ad L. Iul. Maies.* lectione, vt vocant, cursoria commentabitur, nec non subsequente die Martis Dissertationem inauguralem de *Poena ordinaria nonnunquam mitiganda* solus tuebitur, quo peracto Vir Consultissimus et Excellentissimus Dominus D. CAROLVS GODOFREDVS WINCKLER, Facultatis Iuridicae Lipsiensis Assessor, Ciuitatis nostrae Senator grauisissimus, in suprema Curia Prouinciali et Consistorio Aduocatus, Collega honoratissimus, cui ego ad hunc actum constitutus Procancellarius Ordine approbante Promotoris vices delegaui, Licentiati et Doctoris titulos, excepta ad Facultatem nostram adspirandi spe, ritu sollemni impertiet. Quam panegyrim vt RECTOR ACADEMIAE MAGNIFICVS, Illustrissimi Comites, vtriusque Reipublicae proceres, Generosissimi demum ac Nobilissimi omnium artium studiosi praesentia sua honorifica condecorare ne dedignentur, qua decet, obseruantia rogo.

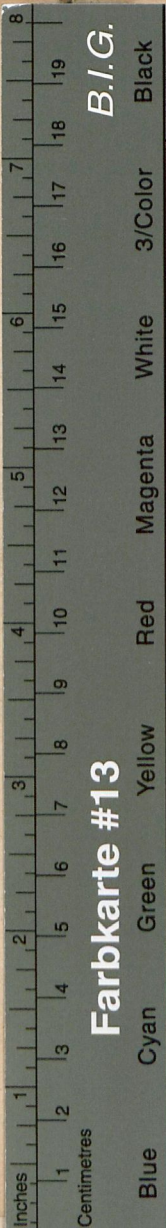
Dabam Lipsiae Die Dominica XXII. post Trinit.

clō CC LXII.

X 3455260

B.I.G.

Farbkarte #13

1762, 39.
6 19

PRO CANCELLARIUS
FERDINANDVS AVGVSTVS
HOMMELIVS

NTISSIMI POLONIARVM REGIS AC ELECTORIS
NIAE IN SVMMO PROVOCATIONVM SENATV CONSILIARIVS,
CANONICVS NVMBVRGENSIS, PANDECTARVM P. F. ET
FACVLTATIS IVRIDICAE LIPS. ASSESSOR.

OLEMNIA INAVGVRALIA
CANDIDATI DIGNISSIMI
GOTTLOBII BENEDICTI HOFMANNI

WITTEBERG. SAX.

V. ID. NOVEMBRIS

IN AVDITORIO PETRINO
PVBLICE CELEBRANDA

INDICIT

ter requirantur, si in Testamento inter Liberos
extraneae personae quid relinquere
velit?

